

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uważa, że zaskarżone postanowienie winno zostać uchylone z następujących powodów:

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo nie domagając się przedstawienia dowodów w drodze środków o charakterze śledczym lub wniosku o otwarcie archiwów nie tylko EPSO, ale też przedstawicielstwa Wspólnoty Europejskiej na Cyprze lub Komisji w ogólności;

Wskutek zaniechania SPI pozwani nie ujawnili mającej znaczenie dla sprawy korespondencji między przedstawicielstwem Wspólnoty Europejskiej na Cyprze a Komisją i EPSO. Z tego powodu prawo wnoszącego odwołanie do rzetelnego procesu sądowego zostało w trakcie postępowania przed SPI naruszone.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-246/07)

(2007/C 183/31)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Valero Jordana i C. Tufvesson)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 10 i art. 300 ust. 1 WE w ten sposób, że samodzielnie zaproponowało wprowadzenie substancji PFOS (sulfonian perfluorooktanu) do załącznika A do Konwencji Sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych;
- obciążenie Królestwo Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Szwecja samodzielnie zaproponowała wprowadzenie substancji PFOS (sulfonian perfluorooktanu) do załącznika A do Konwencji Sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych.

Komisja podnosi, że jednostronne zgłoszenie PFOS przez Szwecję doprowadziło do tego, że Wspólnota Europejska zaprezentowała się na płaszczyźnie międzynarodowej jako podzielona. Szwecja podjęła samodzielne działania w odniesieniu do PFOS, chociaż wiedziała, że Wspólnota opracowuje przepisy dotyczące tej substancji. Postępowanie Szwecji doprowadziło do tego, że Wspólnota i państwa członkowskie nie mogły złożyć wspólnie propozycji uzupełnień do Konwencji Sztokholmskiej. Szwecja uchybiła w ten sposób swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 10 i art. 300 ust. 1 WE.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-249/07)

(2007/C 183/32)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i S.B. Noë, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wprowadzając system uprzednich pozwoleń dotyczących ostryg i małży, które zgodnie z prawem pochodzą z innych państw członkowskich, należą do gatunków rodzimych w Niderlandach i są przeznaczone do wprowadzenia do niderlandzkich wód przybrzeżnych, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE,
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przewidziany w przepisach niderlandzkich zakaz wprowadzania do wód małż i ostryg pochodzących z innych państw członkowskich, bez uprzedniego pozwolenia, utrudnia handel wewnątrz-wspólnotowy i dostęp do rynku małży i ostryg pochodzących z innych państw członkowskich.

Rzeczony środek krajowy nie może zostać uzasadniony.